

ningsmagten til for at regulere det. Men naar det ikke er Vandet, men social Elenighed, der overskyller Befolkningen eller en Del af den, siger det ærede Medlem, at det kommer ikke Lovgivningsmagten ved, det skal vi skyde fra os, det skal være private Folks Sag at klare det. Jeg siger derom: Det ærede Medlem er paa disse Punkter efter min Opfattelse meget uklar og meget inkonsekvent.

Det ærede Medlem udtalte sig med stor Ringeagt om den Opgave, som Skolerne burde have: at lære Børn Renlighed, en vis Værdighed, lære Børn at spise kønt og i det hele at opføre sig ordentligt. Jeg vil dertil sige, at hvis det ærede Medlem var født for et Par Hundrede Aar tilbage, vilde han have været en lige saa stor Modstander af, at Skolerne lærer Børn at læse og skrive. Der er ingen Tvivl om, at dette, at Skolerne skulde paatage sig Forældrenes Opgave med Hensyn til Undervisning i Læsning og Regning, i sin Tid mødte en meget stærk Modstand hos Folk af den Natur som det ærede Medlem. Der er ingen Tvivl om, at det, som Staten nu beskæftiger sig med, og som før var private Sager, kun er blevet Statsopgaver ved Kamp, og at Staten vil komme til at beskæftige sig med mange flere store Spørgsmaal i Fremtiden end dem vi i dette Øjeblik beskæftiger os med.

Det ærede Medlems Modstand mod Skolebespisningen er dikteret af ren Konservatisme og af det Snæversyn, som man finder hos Højrefolk. Det er nemlig ikke alene det ærede Medlem, der haaner og angriber Socialdemokratiet, naar vi vil have, at det offentlige og Staten skal interessere sig for sultne og forsømte Børn, hans Kollega, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), havde Lejlighed til at tale om et lignende Spørgsmaal i Borgerrepræsentationen og udtalte sig omtrent, som det ærede Medlem udtalte sig i Dag. Det maa maaske være mig tilladt at oplæse et lille Citat af Borgerrepræsentationsmødet den 4. November 1913, hvor Spørgsmaalet om Thorvaldsens Museum var til Debat. Ved den Lejlighed udtalte det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds bl. a. følgende: „Thorvaldsens Museum staar og forfalder mere og mere, og det, skønt, Gud skal vide, at den kommunale Ledelse ikke har ladet det skorte paa at søge efter Opgaver endogsaa paa det socialpolitiske Omraade, som i og for sig ikke er noget kommunalt Omraade. Man har søgt Bevillingen til Friskolebørns Bespisning, til

at kæmpe Lusene af Skolebørn, man har saamænd været overalt, men dette nærliggende Thorvaldsens Museum, det interesserer de socialdemokratiske Herrer sig ikke for“. Det forekommer mig, at denne Udtalelse røber, hvorledes Højremænd ser paa de sociale Opgaver, paa de sultende Børn og paa de mange nødlidende Mennesker i Landet. Her siger det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at Dekoration af Thorvaldsens Museum er en offentlig Sag, som man skal interessere Kommunalbestyrelsen for at støtte, men Sulten og Lusene hos Befolkningen skal ikke komme os ved. Jeg siger: Lad os tænke os den Tanke gennemført, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) praktiserede denne Teori i sit eget Hjem. Hvis man fik at vide, at det ærede Medlem købte Malerier for sine Penge, dekorerede sin Lejlighed meget elegant, men lod sine Børn omkomme af Sult og Lus, vilde man bebrejde det ærede Medlem den Maade at føre Husholdning paa. Man vilde sige, at han var en samvittighedsløs Fader, og man vilde antagelig gøre ham umyndig. Men det, der er Ret for Børn i de velstillede Hjem, er ogsaa Ret for Børnene i de usle Hjem, hvor Forsørgeren ikke kan eller ikke vil forsørge dem. Naar Børn er usselt stillede, naar de forkommer af Sult og Lus, som det ærede Medlem sagde, naar de forkommer i Urenlighed og Elendighed, er det en Sag, der vedrører os alle. Det vedrører os alle at ophæve og uskadeliggøre den Maade at behandle Børnene paa, dels af Medlidenhed med Børnene, men ogsaa af Omsorg for det Samfund, hvori vi lever. For ligesom en privat Mand lever i sit Hus, saaledes lever vi alle i Samfundets Hus, og lige saa lidt som vi er tjente med, at der sker Misbrug i den private Mands Hus, lige saa lidt er vi tjente med, at der sker Misbrug i Samfundets Hus, for det berører os alle.

Naar vi behandler Børnene saaledes, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) ønsker, opdrager vi kun en daarlig Slægt, en Slægt, der virker snyltende og nedtrykkende paa Samfundet. Men hvis vi følger Socialdemokratiet, opdrager vi en god Slægt. Saa bekæmper vi alt, hvad der er slet og usselt i vort Fædreland, højner Slægten og højner Landet. Der tales ofte og med Stolthed om, at vort Fædreland nævnes som et lille Mønsterland, at vort Landbrugs Udvikling roses,